

Eskidiğim Geliyor Aklıma

– DemirMUTLUGİL · 15 Ocak 2024

Canım sıkılıyor gecenin bu saatinde gene. Geçer ,geçecek elbet ama ucu kırılıyor boynu eğiliyor kalemimin.Dışarıda yağmur çiseliyor ve içimde tarifsiz bir hüznün oluyor damlaları. Gömleğimin manşetindeki eprimeye takılıyor gözüm.Eskidiği geliyor aklıma sevdiğim gömleklerimin.Eskidiği geliyor yokluğun,eskidiğim geliyor.Bu gece eskiyen çok şeyi özlüyor yarı efkarlılığım..... Üst dudağımı kaldıran zygomatikus major kasımın işlevlerini yitirmesinden endişe ediyor saklı gülümsemelerim. 'Gülmek' diyor TV'de bir ses; gülmek, ağız kenarlarımızın geriye ve aynı zamanda yukarı çekilmesi, üst dudağın hafifçe kalkımı neticesi üst dişlerin açığa çıkması, ağız ve burun delikleri etrafında kırışıklar belirmesi ve alt göz kapağının hafif yukarı çıkması ile göz etrafında kırışıklıkların oluşması işlemidir. Televizyonda birisi sahtesini gösteriyor gülümsemenin bar bar, sinirsel katsayısı yükseliyor kıkırdamayan kıkırdaklarımın. Karar veriyor bozulan kimyam ,gülmenin biçim bozukluğu olduğuna.Durgun suyumun halkaları,ilmik oluyor gecemin boynuna. Kitaplıktan okunmuş bir kitaba uzanıyor elimin sessizliği. Hoşuma gidiyor sonrasını bildiğim sayfaların çevir sesleri. Beş duyusu olduğuna inandığım romanların yaşananları ile el ele dolaşıyorum satırlarda. Bir sofranın kokusu geliyor kızartılmış tavuğun. Bir fincan kahvenin buruk tadını koyuyorum damağıma. Bir acıyı duyumsuyorum.Bir sevince seviniyor biraz önceki kendim.Karanlık bir dış dünyanın karanlık temellerine harç oluyor iç dünyanın yalnızlığı. Çocukluk günlerimin Tom Miks,Teksas,Tom Braks,Zagorları geliyor aklıma.Kızılderili kabilelerinin kafatası çığlığında yüzülüyor korkularım.Ve yenilmezliği alkışlıyor dünüm, zararlı tembihlerine aldırış etmeden değişik tokuş tezgahlarının. Zararlılardan, yararlılara geçiyorum nasıl geçtiysem. Yaşar Kemal,Fakir Baykurt' lar dolaşıyor gençliğimde .Knut Hamsun içimi sıkıyor ,Gorki ye dönüyorum. Nazım Hikmet' le tanışıyor yasaklara aldırışsızlığım... Şiirler dolaşıyor dört yanımda. Kalp atışlarım hızlanıyor mutlanıyorum, mutsuzlanıyorum paldır,küldür bir hayatın yan anlamlarında. Kuş sesleri ovalara yayılmıyor eskisi gibi. Şehrimin betonlarına martı çığlıkları feryat oluyor.Sessizliğim utanıyor gecenin ikinci yarısından. Bir dipnot, aşkın depresyondan koruduğunu ve ruh sağlığı üzerinde

olumlu etkiler yarattığını yazıyor. İnanası gelmiyor soğuk kış günümün yağmurlu penceresinin. Gözlerinden kaçırdığım gözlerimi tavana dikiyorum. Yüzünü çiziyor duvarların ışsızlığı, içyüzünü görmeye çabalarken Picasso taklitleri. Susuyor Dostoyevski,susuyor gece...